

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Έτος ΙΓ'. 962 | Ιδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ—Συνδιευθυντής ΧΡ. Δ. ΖΩΗΜΙΧΟΣ | Πέμπτη 10 'Ιανουαρίου 1936

ΤΟΥ ΨΙΣΤΟΝ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Άλλοτε εν Ελλάδι, πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Βενιζέλου, ὑπῆρχον κόμματα ἢ κόμματα Κυβερνητικὰ καὶ κόμματα ἢ κόμματα Ἀντιπολιτευτικὰ, ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα καὶ συνταγματικὰ κράτη τοῦ κόσμου. Ἄλλ' ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Βενιζέλου καὶ ἐντεύθεν, καὶ ἐδίχα ἀπὸ τῆς ἐπικρατησέως του, τῷ 1928, ἡ ὑπὸ τοῦτον Κυβέρνησις ὑπέθεσε μίαν καθαρὰ καὶ ἀληπεσιατικὴν κατωρίαν. μὴ σιδομένη καὶ νένα Νόμον καὶ τὰ πάντα διόκουσα κατὰ τὸ πολιτικὸν τῆς ὑμετέρον, μεταχειζομένη τὸ κράτος ὡς ἐσθλὸν καὶ κατὰ τὴν ἐξουσίαν τῆς, πρὸς διαβροφὴν τῶν ὑποκειμένων τῆς, οὕτως ὥστε ἡ περίφημη τετρακτεία τοῦ Βενιζέλου, παραδῶκε τὴν Ἑλλάδα ρυθύνουσαν καὶ καθορμαγμένην, μετα τὴν περιφρονητικὴν μονοήμερον ἐπαναστάτην τῆς 6 Μαρτίου 1933, ἐξελθούσαν ἐκ τῆς κερδοσκοπικῆς αὐτοῦ, τοῦτον τοῦ Πρωθυπουργοῦ Βενιζέλου εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, Κόμματος ἡθικῶν παραδόσεων καὶ ἀντιπροσώπων τῶν Θεῶν τῆς ἡμετέρας.

Ἐλπίσαν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, ὅτι, μετὰ τὴν πτώσιν ἡ, δικτατορίας, τοῦ Βενιζέλου, θὰ ἡσυχάζεν ἡ δυστυχὴς Ἑλλάς καὶ ἡ Λαϊκὴ Κυβέρνησις θὰ ἐδημιουργεῖ μίαν ὁμαλὴν κατὰστασιν πραγμάτων ἀπὸ πάσης ὑποψέως, ἀλλ' εἰς μάτην! Μία μωρὰ, μωροταγὴ ἀποπειρὰ κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Ταραξίου τοῦτον, τῆς ἡσυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, γενόμενη τὴν 6 'Ιουνίου 1933, τὴν ὁποίαν θὰ ἐνόμιζαν ὅτι ἐγένετο κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ τοῦτον τοῦ Βενιζέλου ἰσχυρὴν μεταδύχην τὴν Ἑλλάδα εἰς πεδῖον τοῦ ἀγριωτέρου ἐμφυλίου πολέμου. Ἐκ τότε, ἀπὸ τῆς ἀπαισίας ταύτης ἡμερομηνίας, τὸ Κράτος εὐρίσκει ἐπὶ ἡφαιστείου. Ἐκ τότε ὅλη ἡ οὐρανὸς τῆς ἐννόμου, τῆς χρητῆς καὶ ἐντιμοῦ Λαϊκῆς Κυβερνήσεως καταναλίσσεται ὅτι πῶς ν' ἀντιμετωπίζῃ τὴν ἀσπουδαίαν ζητή-

ματιουκράτους, ζητήματα ἀπότοκα τῆς διενεργητικῆς Τετρακτείας, τῆς καταστάσεως, πρῶτον τὴν Ἑλλάδα ἀγνώστην ὡς τοῖς κυρίως ὁ Βενιζέλος, τῇ Ἑλλάδι, ἀλλὰ πῶς ν' ἀντιμετωπίζῃ ἀπὸ τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ.

Ἡ Δίκη τῆς ἀποπειρᾶς κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Βενιζέλου, καὶ ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ ἐμφυλίου πολέμου συγκεντρώνει ὅλην τὴν μέριμναν τῆς Λαϊκῆς Κυβερνήσεως, πάσης ἄλλης ἐξυπηροετήσεως τοῦ Κράτους τιθεμένης εἰς δευτέραν μοῖραν. Ἡ Δίκη αὕτη διὰ ματαιωθεῖσα ἤδη ἐν ἡμετέροις καὶ μέλλουσιν νὰ ἐκδικηθῇ περὶ τὰ μέσα τοῦ προσηκουῦς Φαίδρουκίου, ἐν Ἀθήναις ἀποτελεῖ ἡφίστιον πλήρη κινδύνων κατὰ τὸ φῆς τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ καθεστώτος. Σωματεῖον, αὐτοκλήθιν «Λημοκρατικὴ Ἀμυνα» τοῦ ἀπὸ τοῦ σημερινῆς «Βενιζελικῆς Ἀμυνας» σωματείου, διὰ τὸν ἀποθήκευσε πολέμων ὅπλων, καὶ ἄφωνα τὰ χρηματικὰ μέσα ἐκ τῶν ὑπεροφῶν εἰσροπῶν τῆς φιλοδοξοτατοῦς καὶ ἑλενας Βενιζέλου καὶ ὅσους χροῖσιν τὰς μισθοφόρους πρὸς δημοκρατίαν ἐνὸς ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ὁρᾷ ἐλευθέρως, μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς προδοτικῆς τοῦ νομίμου ἡρωικοῦ Βασιλέως τοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐμφυλίου δρώμενα... Ἰδοὺ τὸ ἡφαίστειον!

Δὲν γνωρίζομεν τί μέτρον ἔλθεν ἡ λαμπρὸν ἡ νόμιμος Λαϊκὴ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους, πρὸς καταπληρῆσιν τῆς ἐπικειμένης καταστροφῆς τῆς ἡσυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ τῆς ἐκρηγνύσεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου κατὰ τὴν ἐναρξιν ἡ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπαισίας ταύτης Δίκης τὴν ὅπου ἡ Ἀντιπολιτευσίς, ἡ μάλλον ὁ Βενιζέλος θὰ χρησιμοποιεῖται ὡς δούρειον ἴππον πρὸς ἄλωσην τῆς Ἑξουσίας, ἀλλὰ φρονοῦμεν, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ μετὰ δικαιοσύμην νὰ ἔχωμεν γνώμην, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὀρεῖται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἐξουσίας συμβιβαστικῶν λύσεων ν' ἀντιμετωπίζῃ τὴν βίαν διὰ τῆς δίκης, καὶ νὰ κατὰ τὴν ἀπαισίαν πᾶν τὸς τὰς

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΤΟΥ 1934

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ
ΕΙΝΑΙ Η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΕΛΠΙΔΩΝ

Τὸς κ. ΔΗΜ. ΖΩΤΟΥ

Οἱ ἀγῶνες δὲν στέφοντα πάντοτε ὑπὸ ἐπιτυχίας. Τοῦ κανόνος τοῦ οὐ δὲν ἀντιέλεσαν ἐξαιρέσειν οἱ ἀγῶνες τῆς ὡργανωμένης ἐπαγγελματικῆς καὶ βιοτεχνικῆς τάξεως, κατὰ τὸ λήξαν ἔτος.

Καὶ διεξήγαγε πολλοὺς ἀγῶνας ἡ ἐπαγγελματικὴ καὶ βιοτεχνικὴ τάξις κατὰ τὸ λήξαν, ἔτος. Ἀγῶνας ὡργανωτικὸς καὶ ἀγῶνας διεκδικήσεως ἐπαγγελματικῶν δικαιωμάτων.

Οἱ πρῶτοι ὡργάνωσαν μάλιν ἐπιτυχίαν.

Τὰ ἱδρυθέντα τὸ ἔτος 1925 ἔξ' ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιμελητηρίων τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Πατρῶν, τοῦ Βόλου καὶ τῆς Κεῖρας πρὸς τὴν εἰς 9 διὰ τῆς ἱδρύσεως τῶν ἑπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιμελητηρίων Ἑλλάδος, Ἡρακλείου καὶ Κολοῦ. Αἱ ὁμοσπονδία τῶν ἑπαγγελματικῶν Σωματείων τῶν ἑπαρχικῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ ἐνισχύσαν, διὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ ὁμοσπονδῶν βιοτεχνικῶν Σωματείων, ἐπετεύχετο δὲ ἡ προώθησις εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἑνικὴν Συναρμόσπονδιαν ἑπαγγελματικῶν καὶ τῶν ὁμοσπονδιῶν Μακεδονίας, Θράκης καὶ τῶν ἄλλων περιφερειῶν, αἱ ὁποῖαι δὲ μετείχον μέχρι τοῦδε ἡ εἰχον ἀτοχωρήσει διὰ διαφόρους λόγους.

Ἀπὸ ὡργανωτικῆς ἀπόψεως δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι προήχθη σημαντικῶς ἡ τάξις καὶ τὸ βον Πανεπαγγελματικὸν Συνέβριον, τὸ ὅποιον ἀσφαλῶς πρέπει νὰ συγκληθῇ κατὰ τὸ νέον ἔτος, εἰς τὴν Πρωτεύουσιν τῆς Παλαιονήσου, εἰς συγκεντρώσιν ἀντιπροσωπείας ὅλων τῶν ὡργανώσεων καὶ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἱδιωτικοῦ δικαίου ὅλων τῶν περιφερειῶν τῆς Χώρας μας.

Ἐπέτεχον, λοιπόν, ἂν, ὅχι ἀπολύτως, πάντως κατὰ μέγα μέρος, οἱ ἀγῶνες, διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ βιοτεχνικῆς τάξεως.

μετὰ τῆς Ἀσπενίας ἡ δὲ τῆς καλεῖται Βενιζελισμῶς, καὶ παραρᾷ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐν ἡμετέροις λαοῦ. Αὐτὸ εἶναι τὸ ὑψιστὸν τῶν κατηκόντων τῆς!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

Καὶ οἱ ἀγῶνες οὐδὲ κήρυξ ἐπαγγελματικῶν δικαιωμάτων δὲν ἐστέφθησαν βιβλῶς ἀτιαντες ὑπὸ ἐπιτυχίας, ἀλλὰ τὸ 1934 δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς καρποφόρον, διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν καὶ βιοτεχνικὴν τάξιν, καὶ διὰ μίαν μόνον μεγάλην ἐπιτυχίαν. Λιότι ἐσεμειώθη ἕνα ἔτος ὁ ψογὸς σημασίας διότι ἐὰν σάρκας καὶ ὀστά τὸν κυρὸν τῶν ἐπαγγελματικῶν αἰτημάτων, διότι ἐπραγματοποιήθη ἡ σπουδαιότερα τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀξιώσεων. Διότι ἐψηφίσθη, ἐπὶ τέλους, ὁ Νόμος περὶ τὰς μελῶν Συντάξεων ἑπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν. Πόσοι ἀγῶνες καὶ πόσαι ἀπογοητεύσεις. Πόσαι ἐσθλότητες καὶ πόσοι ἐμπαιγμοὶ ἀκόμη ἐκ μέρους ὡρισμένων ἀντιπάλων.

Ἐπὶ τέλους ἐὰς πᾶς μεριά τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἔγινε Νόμος τοῦ Κρίτους χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν τῶν ἀξιωματικῶν Ὁργανώσεων καὶ τὴν κινήσει τῶν ὡργανισμῶν καὶ χάρις εἰς τὸν εὐλαβὴν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν πατρικὴν στοργὴν τῆς Κυβερνήσεως. Μέρμηναν πραγματικὴν. Βουλή καὶ Γερουσία ἀπεδέχθησαν τὸ κυβερνητικὸν Νομοσχέδιον καὶ ἐθέσπισαν ἕνα θεσμὸν τῆς ἰδίας σημασίας, μετὰ τὸν θεσμὸν τῶν Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων καὶ τὸν ὑπὸ ψήφισιν θεσμὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων τῶν ἑπαρχικῶν.

Ἀρίστη καὶ ἐπιβεβλημένη ἡ κρατικὴ μέριμνα διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὡργανισμῶν καὶ ὑπαλλήλων ἀλλὰ δὲ, εἰς τὴν μεγάλην ἀδικίαν καὶ μεγάλην ἀσυνέπειαν νὰ ἐπληρώσαντο ἐπαγγελματικοὶ καὶ οἱ βιοτεχνικοὶ διὰ τὸ Ταμεῖον τῶν Νομικῶν (καὶ πληρόνουν ἀρκετὰ) καὶ νὰ ἐπληρώσαν διὰ τὰς Κοινωνικὰς Ασφαλίσεις (καὶ εἰς πληρόνουν ὑπερκατὰ) καὶ οὐ τοῖς νὰ ἔμειναν χωρὶς καμμίαν προστασίαν.

Τὸ 1934 ὡργάνωσε δὲ τὰς ἐπὶ τῆς ταλασπίας καὶ τοῦς βιοτεχνίας τὸς δικαιώσεως τοῦ ἱερωτέρου τῶν ἀγῶνων τῶν καὶ τοῦ λαοῦ ἡμετέρου.

Δὲν ἡτο ἔργον διὰ κέρδη, διὰ περιουσιακά ὑπερήματα, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἑνὸς μέλλοντος σπλάγχθους ἀνθρώπων τῆς ζωῆς, εἰς ἡμετέραν.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

των διὰ τὰς Γραμμάς Ἰωαννί-
βέτης, Ἰωαννίνων, Σουλίου-Μπα-
... 3. Ζ' ... Πρωτόκεπτα.